

Ne Zaman Kurtuluş Yoluna Girebiliriz?

□Devletimizin, fuhuş bataklıklarına ruhsat ve polis koruması vermeyip, buralardan topladığı vergilerle memurun maaşını, devletin giderlerini karşılamadığı zaman!

□Devletimizin, Anayasada gençleri kötü alışkanlıklardan koruma sözü verdiğini unutmayıp, **Milli Piyango** adıyla KUMARHANE işletmeciliğini bıraktığı zaman!

□Devletimizin, bütün kötülüklerin anası, şiddet ve cinayetlerin azmettiricisi olan alkolle mücadele için, sadece zam yapmakla yetinmediği, içkinin hayatımızdan uzaklaşmasını sağladığı zaman.

□Devletimizin, **Aile Bakanlığı** adı altında feminist ideoloji ve örgütlerin taşeronluğunu, yani aile ve erkek düşmanlığını resmen bıraktığı zaman!

□Bir türlü Milli olamayan Eğitim sistemini, **Fulbright** sözleşmesiyle getirilen ABD hegemonyasından ve ateist bakış açısından kurtarıp, Milletin değerlerine dost nesiller yetiştirdiğimiz, mason ve rotaryen tarikatlara resmi izinle ifsad yetkisi vermeyi bıraktığımız

zaman!

□Adalet kelimesini sadece lafta bırakmadığımız, Allah'ın helal kıldıklarını yasak, haram kıldıklarını serbest ve hatta teşvik etmeyi terk ettiğimiz zaman!

□Siyasi ve bürokratik makamları; eş, dost, aile, akraba, mezhep, tarikat, hemşeri ve meslektaş gibi kayırmacıların işgalinden kurtardığımız zaman!

□Kriz ve darlık zamanlarında zor durumda kalan insanlarımıza en büyük müjde olarak, düşük FAİZLİ KREDİ illetini ilaç gibi göstermeyi terk ettiğimiz, ekonomiyi faiz çukurunda debelenmekten kurtardığımız zaman!

□Piyasalar daraldığında genelde aynı açgözlü şirketlere kaynak aktarıp, yüzsüzce ödemedikleri vergileri affedip, SGK ya taktıkları borçları silmeyi, çalışanların maaşlarından ise her zaman aşırı yüksek ve peşin vergiler alarak süründürmeyi bıraktığımız zaman!

□Memlekete katabileceği yeni değeri kalmamış siyasi dinazorları, çeşitli yönetim kurullarına atayarak, ölene kadar milletin sırtından beslenmelerini engellediğimiz zaman!

□Başlangıcı iyi niyetli de olsa, sonradan yanlış veya fahiş hesapların yapıldığı anlaşılan, müteahhitlerine gelir garantili köprü ve yolların, daha fazla Millete işkence olmasını önleyecek tedbirler almaktan çekinmediğimiz zaman!

□**TÜVTÜRK** muayenesi gibi aleni, resmi ve zorunlu SOYGUNLARA dur diyebildiğimiz zaman!

□Kırmızı çizginin sadece kadınlar için değil, tüm insanlar için çekilmesi gerektiğini, şiddetin cinsi ve ideolojisinin olamayacağını anladığımız ve konuşmaya başladığımız zaman!

□Batıl ve sapkın zihniyetli Avrupa'dan devşirme kanun ve sözleşmelerle Müslüman Milletimizin huzur ve esenlik bulamayacağını, kendi kadim kültürümüzün ışığında mevzuat üretmemiz gerektiğini anladığımız zaman!

□Müslüman halkımızın gıdasını, ilacını, medikal ürünlerini, temizlik maddelerini ve bilim ürünlerini domuz ve domuz menşeli maddelerin işgalinden kurtardığımız, domuzun alternatif helal ürünleri kullandırdığımız ve vitrin süsü olmaktan öteye gidemeyen **Türkiye Helal Akreditasyon Kurumunu** tam yetkili ve etkili çalıştırabildiğimiz zaman!

□Getirildiğinden beri cinayet ve şiddet olaylarını patlatan, yuvaları dağıtan batıl ve sapkın davranışları meşrulaştıran İslam ve Aile düşmanı CEDAW-İstanbul Sözleşmelerini çöpe atabildiğimiz zaman!

□Boşanmış çiftlerde çocukların bir intikam aracı olarak kullanılmasını önlediğimiz, çocuğun ebeveynleriyle yeterince yaşayabilme haklarını teslim edebildiğimiz zaman!

□Çalışanların haklarını teslim edebildiğimiz, geçmişte **EYT** (emeklilikte yaşa takılanlar) gibi haksızlığa maruz bırakılanların sorunlarını gidererek, ahlaklarını ve beddualarını önlediğimiz zaman!

□ Kovid gibi salgınlarda en ön safta görev yapan sağlık personelinin kötüleşen özlük haklarını düzeltmek yerine, kuru övgü ve alkışlarla idare etmelerini istemediğimiz zaman!

□Her fırsatta başkalarını eleştirmek yerine biraz da kendi içimize dönerek nefis muhasebesi yapabildiğimiz, etrafımızdaki garip ve muhtaçları gözetebildiğimiz, Allah'ın verdiği nimetlere az çok demeden koşulsuz şükretmeyi öğrenebildiğimiz zaman!

□Dünyada ölmeyecekmiş gibi çalışırken, ahiretin yurdunun da hak olduğunu unutmadan, temel ibadetlerimizi kesintisiz sürdürebildiğimiz zaman!

Her şeyi yazmak mümkün ve haddim içinde değildir. Her yazdığımı mükemmel uyguladığımı iddia etmekte öyle! Nefsimle birlikte, kendini Mü'min ve Mü'mine kabul eden kardeşlerimle paylaştım bu maddeleri.

Bir kısmı kişisel, bir kısmı toplumsal, bir kısmı da Devlet aygıtının görev ve sorumlulukları arasında yer alıyor. Kişiler toplumları, toplumlar da devletleri şekillendirir. Doğru yola girebilmek için talep etmek gerekir. Talep sadece dilde kalırsa faydasız ve etkisiz olur. Talebimizi gayretle çalışarak desteklersek fiili dua yerine geçer ve gerçekleşir.

Allah'ın bir sünneti de dünyada kim olursa olsun çalışana karşılığını vermesidir. Bu yüzden, dinleri batıl olduğu halde kafirlerin bir kısmı teknik ve ekonomik açıdan Müslümanlardan üstün hale gelmiştir. Sorun İslam'da değil, Müslümanlardadır!

Yüce Allah bizlere artık daha şuurlu ve gayretli olmayı nasip eylesin. Kalplerimizi ve güçlerimizi Hak yolunda birleştirsin!

Amin...

Görsel kaynağı: <https://pxhere.com774766/en/photo/>

Doğduğumuz Ev ve Aile Kaderimizin Temelidir!

Bu tespiti kendi yaşantımdan kesitler paylaşarak sunacağım.

Küçükken hep anne ve babamın çok kuralcı, sürekli uyarı veren, biraz pasif insanlar olduğunu düşünürdüm.

Babamın bizleri karşısına alarak, evde ve sokakta nasıl davranmamız gerektiğini kendi bilinci ile aktarmaya çalışmasını, özellikle annemin hiç bitmeyen sabır ve istikrarla tembihlerde, telkinlerde bulunmasını ve kendilerine göre bizi terbiye etmeye çalışmalarını pek anlayamazdım. Biraz daha büyüyerek etrafımda gözlem yapabilir hale gelince, ailem ile başka ailelerin farkını anlamaya başlamıştım.

Özellikle bir komşumuzun ailecek yaşantıları dikkatimi çeker sürekli onlarla muhatap

olduğumuz için mecburen seyrederdim. Bu aile ile kültür ve sosyo-ekonomik durum açısından çok farklı değildik. Fakat anne ve babalarımızın tutumları oldukça farklıydı.

Benim annem ve babam etrafına duyarlı olan, komşular rahatsız olur diye bizi gürültü yapmamamız için sürekli uyaran kimselerdi. Yaşlı bir teyze yolda kalmışsa ona su ve yiyecek ikram eden, komşularla selamı sabahı bilen, güler yüzlü insanlardı. Evimiz ise komşuların rahatça girip çıktığı, evleri kirlenir diye evde oynamasına izin verilmeyen komşu çocuklarının bile gelip rahatça oynadığı, kavganın ve gürültünün çok görülmediği sıcak bir yuva idi.

Fakat karşı komşumuz olan anne ve baba bu değerleri pek önemsemezdi. Evlerine genelde misafir kabul etmez ve sürekli kavgaları eksik olmazdı.

Çocukları da kendileri gibi geçimsiz, asabi, yalancı ve merhametsiz yapıda yetişmişti. Onlarla her oyun oynamamızda ya canımızı yakarlar ya da eşyalarımıza zarar verirlerdi.

Bir defasında, bizler henüz küçük yaşlardayken birisi bu aileden olan iki çocuk sokakta oyun oynarken tartışmış ve birbirlerine vurmuşlardı. Bu ailenin babası olayı duyar duymaz eline aldığı bir sopayla diğer çocuğun evine baskın yaptı ve çocuğun babasının kafasını vurarak kanatmıştı. Bu saldırganlığını da çocuklarına “bizim kim olduğumuzu bilsinler” diye övünerek anlatmış ve bizler de tüm bunlara şaşkınlık içinde şahit olmuştuk.

Fakat bir başka gün kardeşim ile arkadaşı oyun oynarken kavga etmiş ve bağırma sesleri sokaktan gelince annem de hızla sokağa çıkmıştı. Ben de eyvah kavga büyüyecek diye korkarken; annemin onların yanına varınca başlarını okşadığını, güzelce oynamaları gerektiğini, anlaşılırsa evde yaptığı çörekten ikram edeceğini söylediğini duydum. Kardeşim ve komşu çocuğu hiçbir şey olmamış gibi ellerinde çörekle güzelce oynamaya devam ettiler!

Bu komşumuzun büyük kızı bize oturmaya gelmişti. Geldiğinde ablama yeni alınan terlik hoşuna gittiği için giymiş ve evine giderken de eteğinin altına saklayarak götürmüştü. Annem tüm bu olanları gördüğü halde, çocuktur annesi fark eder gönderir diye beklemişti. Şimdi söylersem koca kız utanır ayıp olur diye terliği geri istememişti. Fakat sonra ne ablamın terliği ne de bir özür geldi. Meğerse diğer çocuklarının da etraftan eşya çalarak getirdiklerinde, annelerinin onlara kızmadığını, hatta kendisinin de gelen eşyaları sevinerek kullandığını üzümlere öğrenmiştim.

Henüz 8-9 yaşlarındayken kardeşlerimle bahçede oyun oynuyordum. Çamurdan pastama

mum ve süsleme için yan komşunun ağacından bir parça dal koparmıştım. Bunu gören rahmetli babamın bana ne kadar çok kızdığını halen hatırlıyorum. Bir daha her hangi bir ağaca zarar vermek mi? Başkasının bir şeyini izinsiz almak mı? Vallahi yolda para görsem almam ve almadım da!

Diyeceksiniz ki filmin sonu nasıl bitti? O aileye ne oldu? Ailenin özellikle oğulları büyünce mahalleli başta olmak üzere herkese zarar vermeye başladılar. Sonra iki oğlu da hapse girdi. Biri gasptan, diğeri de hırsızlıktan. Kızları da okumadılar. Vasat bir şekilde hayatlarına devam ediyorlar. Bildiğim kadarıyla halen ailelerinden gelecek maddi yardımlara muhtaçlar maalesef.

Peki ya bize ne oldu? Çok şükür anne ve babamın sevgileri ve fedakarlıkları sayesinde onca fakirliğe ve sorunlara rağmen; vatanına milletine hayırlı bir öğretmen, iki hemşire, iki terzi, bir makine operatörü olarak hayatımıza devam ediyoruz. Hepimiz güzel insanlarla hayatlarımızı birleştirdik, evlendik. Çocuklarımız oldu. Şimdilerde anne ve babamızın bizleri ne kadar güzel yetiştirdiklerini evlatlarımıza anlatarak, tıpkı onlar gibi örnek olmaya çalışıyoruz.

Yüce Allah bütün dostlarımıza hayırlı evlatlar ve komşular nasip eylesin. Sevgili Peygamberinin yoluna sadık olanlar arasına karıştırsın...

Fatma ÖZÇELİK

Sosyolog, Sosyal Hizmet Uzmanı, Karakter ve Değerler Eğitimi Uzmanı

Türkiye Aile Meclisi Yönetim Kurulu Üyesi

Görsel

kaynağı:

<https://i.pinimg.com/originals/e9/f3/e6/e9f3e64c2e261b6f430431cc0dccc0eb.jpg>

Paradigmamızı Değiştirmemiz Lazım!

Paradigma nedir?

Dünyayı ve olayları değerlendirirken referans aldığımız bakış açısı, düşünce yapısı veya algılama sistematiğidir.

Biz Türkiyeli Müslümanlar, maalesef günü geğmiş paradigmaların esiri olmaya ve kısır döngüler içinde enerjimizi boşa serf etmeye başladık.

Yılın hemen her gününe denk gelen, geğmişteki bir olay veya yaşantı var. Geğmişe yönelik paradigmamızın 2 klasik yansıması var:

1- Güzel sonuçlanan olayları abartarak kutluyor ve bugünkü ataletimizi gizleyen kurumsal veya kişisel övüntülerle avunuyoruz.

2- Kötü veya kötüleşen olayları bugün yaşanmış gibi hatırlayıp sebeplerini fazla irdelemeden faillerine sövüyoruz veya sövemesek de eleştirerek sanki bugünün cihadını yapıyormuş gibi yine kurumsal veya kişisel avuntular yaşıyoruz.

Tarihsel olayların günümüze yansıması övünme veya dövünmeyle sınırlı kalmamalıdır!

Bu kısır paradigmanın günümüze ve geleceğimize faydası yoktur! Çünkü bu bakış açısı dost ve düşman olarak sınıflanan gruplar arasındaki ayrılığı derinleştirmekten, yeni çatışma alanları oluşturmaktan ve gelişmelere ket vurmaktan başka bir işe yaramaz!

Bırakın 90 yıl önceki olayları, dün meydana gelen basit bir kazayı bile geri çevirme, olmamış gibi gösterme imkanımız yok!

Harcadığımız her saniye şimdi tarih oluyor! Öyleyse tarihle kavga etmek veya içi boş ve faydasız gururlanma seansları yaşamak yerine; yaşananlardan faydalanmayı, gelişmeyi öğrenmemiz lazım! Bunun için de köklü bir zihinsel dönüşüm, yani paradigma değişikliği şart geliyor.

Mesela; Bugün 1 Kasım 2020, yakın tarihimize baktığımızda 1 Kasım 1928'de Harf Devrimi yapılmış. Arapça alfabesi kaldırılarak, yerine Latin alfabesi getirilmiş. Elbette çok önemli ve etkili bir olay. Millettin eğitim ve öğretim hayatından geçmişle ilişkilerine kadar, her şeyi etkilemiş, adeta kültürel bir resetleme etkisi doğurmuştur.

Harf Devriminin üzerinden tam 92 yıl geçmiş. Devrimi o gün yaşayanların şaşkınlığını sonradan gelen nesiller yaşamadı. Tam tersine, Arapça metinlerle ilk karşılaştığında şaşkınlık yaşadı ve Kur'an Kursları marifetiyle öğrenmeye çalıştı. Kur'anı Kerim'i rahatça okuyanlar dahi, harekesiz ve kendine has sistematığı olan Osmanlıca'yı hemen sökemezler. Bu durum da hep söylenen "torunun dedesinin mezar taşını okuyamadığı" sonucuna götürür.

Eskiden eleştiri imasının bile yapılamadığı devrim kanunları hakkında, daha rahat konuşabildiğimiz bu zamanlarda dahi, kuru kuruya kötölemekten başka ne yapıyoruz? Her yıldönümünde; harf devrimi milleti 1 gecede cahil bıraktı, şapka kanunu yüzünden insanlar asıldı gibi şeddeli hatırlatmaların, biz bugün yaşayanlara ve gelecek nesillerimize faydası nedir? Torunlarımız bizi nasıl anacaklar? -Doğru dürüst bir şey yapmadılar ama, haklarını yemeyelim geçmişini iyi eleştirdiler, ne zaman başları ağrısa tek parti uygulamalarına saydırdılar, o da olmadı mı başörtüsüne ne biçim zulüm vardı diyerek hamaset parçaladılar mı desinler?

Şunu artık anlamamız gerekir: Olan olmuştur, hayrı da şerri de birlikte yaratılmıştır. Hayrı ve şerri olanlar da karşılıklarını mutlaka mahşer günü göreceklerdir. Başkalarının hayır ve şerlerini ağzımızda sakız yapmak bize fayda sağlamaz!

Paradigmamızı değiştirerek hayırları çoğaltmaya, şerlerin etkisini gidermeye ve yeni şerlerin oluşmasını önlemeye dönük hazırlıklar yapmalıyız. Bu da ancak çalışmayla, samimi gayretle ve önyargısız diyalogla başlar. Ön yargısız olmak, temel değerlerimizi bir kenara bırakmak veya yok saymak değildir. Temel değerlerin ışığında, yeni açılımlar yapabilmenin yolunu aramaktır. 3 kuruşluk dünyanın siyasi iktidarını elde etmek için, siyasi partilerin canhıraş çalışarak rakiplerinden taraftar kazanmaya çalıştığı bir ortamda, sonsuz ahiretimiz için nasıl bu kadar umarsız ve ayarsız davranabiliriz? Allah-u Teala, her bir kuluna son nefesine kadar hakka yönelme fırsatı ve imkanı vermişken, sırf siyasi görüşleri veya inançlarında nüans farklılıkları için, insanları nasıl tekfir edebilir veya iflah olmamakla itham edebiliriz? Bize bu hakkı kim verdi?

Günün konusu olduğu için, harf devriminden yola çıkalım. Bugün imkan olsa da tersine harf devrimi yapılırsa, yine aynı facia yaşanacaktır. Bırakın Osmanlıcaı, doğru dürüst harekeli Arapça okuyabilenlerin dahi sayıca azınlıkta olduğu bir zamanda, bu yöntem makul görülemez. Sosyal ve kültürel gelişimler zaman içinde olgunlaşır. Tarihle kavga eden paradigma yerine, olan durumu kabul eden, akışa geçen ve gelişmeye odaklanan bir paradigmayı uygulamaya koymalıyız. Eğitim sistemini Amerikan Fulbright hegemonyası ve müstemleke eğitim komisyonundan kurtararak, Osmanlıca ile barışık ve en az İngilizce kadar değer verilen bir müfredata geçebiliriz. Fiilen uygulanamaz hale gelen ve hayatın gerisinde kalan kanunlarımızı güncelleyebilecek iletişim ve koordinasyon becerilerimizi geliştirebiliriz. Kanunda ne yazarsa yazsın, Q,W,X gibi harfler, bütün yazılı metinlerde ve resmi belgelerde kullanılmaktadır. Hayatla kavga edilmez, uyum sağlanır ve gelişme yolları aranır. Kul yapısı kanunlardan, sonsuza dek süren kapsam zenginliği de beklenemez. Geçmişle kesintisiz yapılan kavgalar ve eleştiriler, ilerlemenin önünde aşılmaz engeller doğuruyor! Babasına sövdüğünüz bir adamla anlaşabileceğinizi mi sanıyorsunuz?

şapka kanunu bugün fiilen kadük olmuştur. Bütün memurlar giymek zorunda olduğu halde, kimse bu konuda yasal takibe uğramamaktadır. Kanunun hayattan kopan yönünü ele alıp düzeltme veya iyileştirmeye odaklanmak yerine, her sene bozuk plak gibi şapka yüzünden idam edilen hocaları, şalcı Bacıyı veya gemiyle top ateşine tutulan Rize'yi konuşmaktan bıkmadık mı? Bunların üzerinden kavga yolları aramak yerine, hayattan kopan yasaları revize etmeye veya geliştirmeye çalışmamız daha iyi olmaz mı?

Kısacası;

Haddinden fazla şiddet, gayedeki hikmeti yok eder, demiş büyüklerimiz. Geçmiş unutulmasın diye yaptığımız kronik hatırlatma ve eleştirilerin üzerine sağlıklı bir çaba koyamadığımız için, sorunlarımız da kavgalarımız da devam ediyor. Paradigmamızı değiştirerek; bugüne ve hatta geleceğe odaklanmaya, iyilikleri arttırmaya, kötülük nedenlerini azaltmaya davet ediyorum.

Arz ederim...

Görsel kaynağı: <https://davidjakesdesigns.com/ideas/2018/8/21/mindset-lens-and-focus>

Allah Adildir, Kullarının Çoğu Zalimdir!

18 Ekim Pazar günü İstanbul Kadıköy rıhtım meydanında, süresiz nafaka, çocuk haczi, iftira beyanıyla mağdur olanlar ve yakınlarının kurduğu dernekler ve platformlar seslerini duyurabilmek için eylem yapmışlardı. Müsait olmadığım için yanlarına gidemedim ama, sanal ortamda destek vermeye çalıştım. Ertesi gün de aynı amaçla aşağıdaki mesajı twitter hesabımdan yayınladım:

⇒Allah CC Adildir! Yetkisiz sorumluluk yüklemesin! Ör: Erkeğin Kavvam denilen Aile Reisliği ve Mihr borcu.

⇒Kullar zalimdir! Bütün yetkileri alıp sınırsız sorumluluk yükler! Ör: Erkeğin yok edilen Aile Reisliğine karşılık [#SüresizNafaka](#) köleliği!

Sevdiğim bir abimiz bu mesajın üzerine bana özelden aşağıdaki soruları yöneltti. Sadece ona cevap vermek yerine, yazıya çevirerek umuma paylaşmayı daha faydalı gördüğüm için bu yazıyı derliyorum. Yazının hata, eksik ve kusurları bana aittir. Sınırlı ilmim ve aklımla anladıklarımı yazmaya çalışacağım. Yapıcı eleştiriyile yapılan yorumlar olursa yazıda sonradan düzenlemeler yapabilirim. Yüce Mevla'm hayırlı ve faydalı kılsın, eksiğimi tamamlasın, hatalarımı affetsin. Amin □

Sorular:

1. Allah yetkisiz sorumluluk yüklemez, doğru cümle midir?
2. Yetki-sorumluluk bağlamı adalet midir?
3. Kavvam'ın anlamı aile reisliği midir?
4. Mehir nedir?
5. Mehir neyin bedelidir?
6. Nafaka nedir?
7. Süresiz nafaka genel midir? Hangi durumlarda uygulanır? Fıkıhta durumu nedir?
8. Kocanın maişet sorumluluğu ile Mehirin alakası nedir?
9. Allah için konuşmak ve Allah adına konuşmak. Farkı nedir ?

Cevaplar:

1. **Allah yetkisiz sorumluluk yüklemez, doğru cümle midir?**

Türk Dil Kurumuna göre yetki: *"Bir görevi, bir işi yasaların verdiği imkânlarla göre, belli şartlarla yürütmeyi sağlayan hak, salahiyet, mezuniyet"*

demekmiş. (<https://sozluk.gov.tr/>) Benzer şekilde Allah'ın da kullarını bir şeylerden sorumlu tutmadan önce, o işleri yapabilecek imkanlar ve yetenekler verdiğini, verdiği imkan, beceri ve nimet gibi değerlerin karşılığında belirli sorumluluklar yüklediğine inanıyorum. En başında akıl nimetini sayabiliriz. Allah akıl sahiplerini kendisine iman etmekle sorumlu tutmuştur. İslam dini, akli başında insanları muhatap alır. *"Bu Kur'an; kendisiyle uyarılınsınlar, Allah'ın ancak tek ilah olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri düşünüp öğüt alsınlar diye insanlara bir bildiridir."*

(İbrahim/52)(<https://kuran.diyabet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/ibrahim-suresi-14/ayet-43/diyabet-isleri-baskanligi-meali-1>) Zekat sorumluluğu asgari zenginlik şartlarını

taşıyan Müslümanlar üzerindedir. Twitter kısıtları içinde ilk cümlede anlatmaya çalıştığım şey de buydu. Erkeklere aile içinde yöneticilik yetkisi verilmiştir. Ama bunun karşılığında evliliğe ilk adım atılırken verilen veya sözü kesilen mihr (kadınların evlenmeye olan rızaları karşılığında hak olarak aldıkları maddi bedel) gibi maddi sorumlulukları hemen başlamaktadır. Evlenen erkeğin kavvamlığın gereği olarak evin geçimini, hanımın ve çocukların giyim kuşamlarını karşılaması gibi temel sorumlulukları vardır.

2. **Yetki-sorumluluk bağlamı adalet midir?**

Yetki ifadesini sadece bir güç seviyesi olarak değil, daha geniş anlamda bir imkan veya kabiliyet olarak düşünürsek adalettir. Örneğin kişinin göz zinasıyla ilgili hesaba çekilebilmesi için öncelikle görme yeteneğinin var olması gerekir. Görme yeteneği aynı zamanda dilediğini görebilme, bakabilme yetkisini de sağlar. Seçme hakkı olan insanlar, tercihlerinin sonuçlarıyla yüzleşirler. *“Semûd kavmine gelince biz onlara doğru yolu göstermiştik. Ama onlar körlüğü hidayete tercih etmişler ve yaptıklarına karşılık, alçaltıcı azap yıldırımını onları çarpmıştı.”*

(Fussilet/17)((<https://kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/fussilet-suresi-41/ayet-12/diyaret-isleri-baskanligi-meali-1>))

3. **Kavvam'ın anlamı aile reisliği midir?**

Osmanlıca lügat anlamına bakılınca kavvam: *“Nezaret ve muhafaza eden kimse. İşlerin mes'uliyetini üzerine alıp iyi idare*

eden.”((<http://www.osmanlicaturkce.com/?k=kavvam&t=%40>)) anlamına geliyormuş.

Kavvam kelimesi Nisa Suresinin 34. ayetinde yer alıyor. Diyanetin Mealine göre bu ayetin ilgili bölümü *“Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılmasına bağlı olarak ve mallarından harcama yapmaları sebebiyle erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudurlar. Sâliha kadınlar Allah'a itaatkârdırlar. Allah'ın korumasına uygun olarak, kimsenin görmediği durumlarda da kendilerini*

korurlar.”((<https://kuran.diyaret.gov.tr/tefsir/Nis%C3%A2-suresi/527/34-ayet-tefsiri>))

şeklinde tercüme edilmiş. Ayetin başında insanların bir kısmını diğerlerine üstün kılmasından kasıt olarak fitri özellikler ve beklenen görevler için bahşedilen nimetleri anlamamız lazım gelir diye düşünüyorum.

Erkeklerin rollerine uygun olarak fiziksel gücü ve dirayeti, sorun çözme kabiliyeti gibi kadınlara göre üstün vasıfları var. Kadınların da annelik görevlerine uygun olarak duygusal zekaları, iletişim yetenekleri, sabırlı ve şefkatli becerileri, erkekleri

sakinleştirme ve doğal şekilde yönlendirebilme gibi üstün nitelikleri var. İlk cümle içinde yer alan kavram ifadesinin öncelikle erkeklerin aile düzenindeki maddi sorumluluğuna atıf yaparak kullanıldığını, Türkçeye aktarılırken kavvamlığın yönetici ve koruyucu olarak tanımlandığını görüyoruz. Buna karşılık ayetin devamında Saliha kadınların Allah'a itaatkar olduğu, Allah'ın onları korumakla görevlendirdiği kocalarının gizli ve özel hallerini (namus, iffet, kocasıyla ilgili diğer sırlar vb) koruyacakları ifade ediliyor. Bu ayetin ilerleme sürecinde sırayla erkeğe bir sorumluluk ve bunun ifası için idare gücü, kadına koruma kalkanı ve bunun devamı için itaat ve gizli halleri koruma sorumluluğu yüklendiğini görüyoruz. Bu ayetin en güzel açıklamalarından birisi de Sevgili Peygamberimizin (s.a.s.) mübarek sözleridir: *"Sizin, hanımlarınızın üzerinde haklarınız olduğu gibi, hanımlarınızın da sizin üzerinizde hakları vardır. Sizin hanımlarınız üzerindeki hakkınız, hanımlarınızın namuslarını muhafaza etmeleri ve hoşlanmadığınız kimsenin evinize girmesine izin vermemeleridir. Dikkat edin! Hanımlarınızın sizin üzerindeki hakkı onların giyim ve gıda ihtiyaçlarını güzelce karşılanmasıdır."*(İbn Mâce, Nikâh, 3.)(<https://hadislerleislam.diyaret.gov.tr/sayfa.php?CILT=4&SAYFA=425>) Hanımların namuslarını muhafaza etme sorumluluğu dışında kocalarının istemediği kişileri evlerine almama gibi görevleri de vardır. Evlerine kimin gelip gidebileceğine karar verebilen ve maişetinden de sorumlu olan kişi, doğal olarak yönetici, yani Aile Reisidir. Aile Reisi asker-komutan ilişkisi gibi sırf dikey çalışan bir ast üst hiyerarşisi değildir. İstişare odaklı ancak nihai karara uyum gerektiren sorumlulukların paylaşımıdır.

4. **Mehir nedir?**

5. **Mehir neyin bedelidir?**

Mehir evlilik akdini rızasıyla kabul eden kadının bu kararı ve üstlendiği evlilik sorumluluğu karşılığında erkek tarafından aldığı altın, gümüş, para veya benzeri kıymetli bir eşya veya Umre Seyahati gibi maddi bedelini erkeğin ödediği veya ödeme sözü verdiği miktardır. Kur'an-ı Kerim'de Nisa Suresinin 4. ayetinde *"Kadınlara mehirlerini gönül rızası ile (cömertçe) verin; eğer gönül hoşluğu ile o mehrin bir kısmını size bağışlarsa onu da afiyetle yeyin."*

(<http://kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/nisa-suresi-4/ayet-1/diyaret-vakfi-meali-4>) buyuruluyor. Erkek tarafının mehir için cömert olması teşvik ediliyor, kadının hakkı olduğu tescil ediliyor. Kadınların bu haklarının bir kısmını bağışlayabileceği onaylanıyor. Mehir uygulamasında herkesin maddi imkanları esas olmakla beraber,

alimlerin tavsiye ettiği bir ölçü vardır. O da mehir miktarının en az iddet süresini geçirmeye yetecek kadar olmasıdır. Kadınların boşanma veya kocasının ölümü sonucu dul kalmaları halinde; hamile iseler doğuruncaya kadar, veya hamile olmadıklarının kesin anlaşılacağı 3 aybaşı dönemi kadar, yeniden evlenmeleri caiz değildir. Bu zorunlu bekleme süresine iddet denilir. En azından bu süreyi kimseye muhtaç olmadan yaşayabilecekleri kadar mehir verilmesini öneriyorlar. Kısaca mehir, kadınların evlilik için erkeklerden almaya hakları olan maddi bedeldir.

6. **Nafaka nedir?**

“Sözlükte **nafaka** kelimesi “harcamak, tüketmek” anlamındaki **infâk** masdarından türetilmiş olup “azık, ihtiyaçların karşılanması maksadıyla harcanan para vb. maddî değerler” mânasına gelir. Fıkıhta kişinin başka varlıkları görüp gözetme yükümlülüğü belirli yakınlarıyla sınırlı olmayıp köle, hayvan ve cansızlara karşı da bu kapsamda sorumlulukları bulunduğu için İslâm hukukçuları tarafından nafaka için değişik tarifler verilmiştir. Buna göre nafakanın terim anlamı, “**hayatietin ve yararlanmanın devamlılığını sağlamak için yapılması zorunlu olan harcamalar**” şeklinde ifade edilebilir.”(<https://islamansiklopedisi.org.tr/arama/?q=nafaka&p=m>)

1926’da kabul edilen 743 sayılı ilk Türk Medeni kanununda nafaka konusundaki hüküm şu şekildeydi:

“Madde 144 - **Kabahatsız** olan karı yahut koca, boşanma neticesi olarak büyük bir yoksulluğa düşerse, diğeri boşanmaya sebebiyet vermemiş olsa dahi kudreti ile mütenasip bir surette **bir sene müddetle nafaka itasına mahkûm**

edilebilir.”(<https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/5.3.743.pdf>) Nafaka için öncelikle talep eden tarafın kabahatsız olması şart koşulmuştu! En basitinden kocasını aldatan kadın veya erkek nafaka talebinde bulunamıyordu. Yoksulluk nafakası da en fazla 1 (bir) yıl olabiliyordu! Kanunun bu maddesi merhum Turgut ÖZAL tarafından CEDAW Sözleşmesi imzalandıktan hemen sonraki aile yıkım eylemlerinden birisi olarak, 1988 yılında 3444 sayılı kanunla iptal edildi! 3444 sayılı torba kanunla bu maddenin başlığı ve içeriği değiştirildi. Nafaka talebi için eşit veya hafif kusur engel görülmedi. Sadece kusurun daha fazla olma şartı konuldu. Süre sınırlaması kaldırılarak süresiz hükmü eklendi. Erkeğin nafaka talebi zorlaştırılarak kadının açıkça refah içinde olma şartı konuldu. Mesela kadının maaşı daha fazla olduğu ve erkek boşanınca yoksunluğa düştüğü halde kadın müreffeh değil denilerek nafaka ödemesi engellenebilir: “**Yoksulluk nafakası Madde 144. — Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek eş, kusuru daha ağır**

olmamak şartıyla geçimi için diğer eşten malî gücü oranında **süresiz olarak** nafaka isteyebilir. Ancak, erkeğin kadından yoksulluk nafakası isteyebilmesi için, kadının **hali refahta** bulunması gerekir. Nafaka yükümlüsünün kusuru aranmaz.”

((https://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/KANUNLAR_KARARLAR/kanuntbmmc071/kanuntbmmc071/kanuntbmmc07103444.pdf)) Erkeğin nafaka almasını zorlaştıran cümle 2001

yılında çıkarılan 4721 sayılı Yeni Türk Medeni Kanunundaki metinden kaldırılmıştır.

Yeni Türk (?) Medeni Kanuna göre 4 çeşit nafaka

vardır.((<https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.4721.pdf>))

1-Tedbir Nafakası: Madde 169- “Boşanma veya ayrılık davası açılınca hâkim, davanın devamı süresince gerekli olan, özellikle eşlerin barınmasına, geçimine, eşlerin mallarının yönetimine ve çocukların bakım ve korunmasına ilişkin geçici önlemleri re’sen alır.”

2- Yoksulluk Nafakası: Madde 175- “Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan malî gücü oranında **süresiz** olarak nafaka isteyebilir. Nafaka yükümlüsünün kusuru aranmaz.”

Yoksulluk nafakasının süresiz bağlanacağı hükmü, yürürlükten kaldırılmış bulunan 743 Sayılı eski Türk Medeni Kanununa ilk defa **1988** yılında eklenmiştir.

3- İştirak Nafakası: Madde 182 - “ ... Velâyetin kullanılması kendisine verilmeyen eşin çocuk ile kişisel ilişkisinin düzenlenmesinde, çocuğun özellikle sağlık, eğitim ve ahlâk bakımından yararları esas tutulur. Bu eş, çocuğun bakım ve eğitim giderlerine gücü oranında katılmak zorundadır. ...” Yani velayeti alan ayrıca alamayan kişiden çocuk masrafları için nafaka alır.

4- Yardım Nafakası: Madde 364- “Herkes, yardım etmediği takdirde yoksulluğa düşecek olan üstsoyu ve altsoyu ile kardeşlerine nafaka vermekle yükümlüdür. Kardeşlerin nafaka yükümlülükleri, refah içinde bulunmalarına bağlıdır. Eş ile ana ve babanın bakım borçlarına ilişkin hükümler saklıdır.” Bu hüküm fiilen yürürlükten kalkmıştır. Süresiz nafaka varken hiç bir hakim bu hükmü dikkate almamaktadır.

7. **Süresiz nafaka genel midir? Hangi durumlarda uygulanır? Fıkıhta durumu nedir?**

Süresiz nafaka geneldir. Çünkü yerel mahkemeler süreli olarak karar verse bile Yargıtay tarafından bu kararları bozularak süresiz olması sağlanmaktadır. Hatta nafaka alan kadının kocasını aldatma gibi ağır kusuru olması, çocuklarının başkasından olması, başka bir adamla resmi nikahsız birlikte yaşaması veya asgari ücretle çalışıyor olmasının bile nafaka almasına engel olmadığını belirten içtihatlar

çıkıştır.((<https://www.haberler.com/yargitay-dan-emsal-niteliginden-nafaka-karari-12553024-haberi/>)) Yerel mahkemeler kararlarının bozulmaması için standart olarak süresiz nafaka bağlamayı alışkanlık yapmıştır.((<https://www.haberler.com/yargitay-dan-emsal-niteliginden-nafaka-karari-12553024-haberi/>)) Anayasa Mahkemesi de bu haksızlığın devamını sağlayan kararlar almış, bireysel başvuru haklarını bile kabul etmemiştir.((<https://tr.sputniknews.com/turkiye/202009231042900340-anayasa-mahkemesinden-suresiz-nafaka-karari/>)) Onun da dayandığı temel yine Yargıtay'ın bu yöndeki içtihatlarıdır. Yargıtay'ın bazı kararları her türlü akıl ve vicdan sınırının ötesine geçmiştir. İşsiz olan bir adamın kendisini aldattığı için boşandığı eski karısına nafaka ödemesini bile uygun ve gerekli görmüştür. Yargıtay'a göre nafaka ödeyen erkeğin **işsiz** olması veya nafaka ödenen kadının kocasını **aldatması** nafakaya mani değildir!((<https://www.yenisafak.com/gundem/yargitay-issiz-kocanın-kendisi-aldataan-kararina-nafaka-odemesine-hukmetti-3445513>))

İslam'a Göre Nafaka:

İslam Fıkhnının en güçlü dayanağı olan Kur'an-ı Kerim'de nafaka konusu net bir şekilde belirlenmiş ve ölçüleri ortaya konulmuştur. *"İçinizden ölüp geriye dul eşler bırakan erkekler, eşleri için, evden çıkarılmaksızın **bir yıla kadar geçimlerinin sağlanmasını** vasiyet etsinler. Ama onlar (kendiliklerinden) çıkarlarsa, artık onların meşru biçimde kendileri ile ilgili olarak işlediklerinden dolayı size bir günah yoktur. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir. Boşanmış kadınların **örfe göre geçimlerinin sağlanması onların hakkıdır**. Bu Allah'a karşı gelmekten sakınanlar üzerinde bir **borçtur**."*(Bakara /240-241) Kocaların henüz yaşarken hanımlarına kendi evlerinde kalarak ve mallarından 1 yıla kadar yararlanma hakkını vasiyetle doğrulamasını Allah tavsiye ediyor! Boşanmış kadınların örfe göre belirli bir sürede bakılmasının da mü'min erkekler üzerinde bir borç olduğunu teyit ediyor!

Boşanan kadınların hemen başkasıyla evlenmesi yasaktır! En az 3 aybaşı(adet) dönemi veya hamile iseler doğuma kadar beklemeleri gerekir. *"Boşanmış kadınlar, kendi başlarına (evlenmeden) üç ay hali (hayız veya temizlik müddeti) beklerler. Eğer onlar Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanmışlarsa, rahimlerinde Allah'ın yarattığını gizlemeleri kendilerine helâl olmaz. Eğer kocalar barışmak isterlerse, bu durumda boşadıkları kadınları geri almaya daha fazla hak sahibidirler. Kadınların da ödevlerine denk belli hakları vardır. Ancak erkekler, kadınlara göre bir derece üstünlüğe sahiptirler.*

Allah azîzdir,

hakîmdir.“(Bakara/228)((<http://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-225/diyamet-vakfi-meali-4>)) İşte bu bekleme süresi veya doğuma kadar olan zaman için erkeklerin boşandıkları kadınları evlerinin bir yerinde veya başka bir mekanda konaklamalarını sağlamaları, iaşelerini yani gıda ve giyim gibi ihtiyaçlarını karşılamaları gerekir. Kısaca buna nafaka diyoruz. *“Onları (iddetleri süresince) gücünüz nispetinde, oturduğunuz yerin bir bölümünde oturtun. Onları sıkıntıya sokmak için kendilerine zarar vermeye kalkışmayın. Eğer hamile iseler, doğum yapıncaya kadar nafakalarını verin. Sizin için (çocuğu) emzirirlerse (emzirme) ücretlerini de verin ve aranızda uygun bir şekilde anlaşın. Eğer anlaşamazsanız, çocuğu baba hesabına başka bir kadın emzirecektir.”*(Talak/6)

((<http://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/talak-suresi-65/ayet-6/diyamet-isleri-baskanligi-meali-1>)) Bu ayetle çocukların velayetinin babada olduğu, boşanmış olsalar da annelerin kendi çocuklarını nafaka/ücret karşılığı emzirebileceği veya anlaşamazlarsa babanın başka süt anne bulabileceği açıkça ortaya konulmuştur. Boşandıktan sonra kadınların iddet süresince yine evlerinde kalarak korunmalarını Allah'ın Rasulü Sevgili Peygamberimiz de (s.a.s.) emretmiştir: *“Apaçık bir hayâsızlık yapmaları hâli dışında, onları evlerinden çıkarmayın, kendileri de çıkmasınlar!”* (Talâk, 65/1.)((<https://hadislerleislam.diyamet.gov.tr/sayfa.php?CILT=4&SAYFA=173&SRC=nafaka>)) İddet süresince kocalarının evinde oturmaları ve onlardan nafaka almaları boşanmış kadınların hakkıdır. Boşanarak baba evlerine dönen kızlar için yapılan masrafları da en değerli sadaka ilan eden yine Sevgili Peygamberimizdir: *“Size en değerli sadakadan bahsedeyim mi? (Kocasının evinden ayrılarak) senden başka kazancını sağlayacak kimse olmadığı için sana (baba evine) sığınmış kızın (için harcadığın nafaka en faziletli sadakadır).”*(İbn Mâce, Edeb, 3.)((<https://hadislerleislam.diyamet.gov.tr/sayfa.php?CILT=4&SAYFA=17&SRC=nafaka>))

8. **Kocanın maişet sorumluluğu ile Mehirin alakası nedir?**

Kocanın maişet sorumluluğu yani nafakayı karşılama görevi maddi bir sorumluluktur. Mehir ise bu sorumluluğun başlangıç adımıdır. Erkek evliliğin maddi sorumluluğuna önce mehir ödeyerek başlar. Nafaka gibi mehirin ölçüsü de erkeğin maddi gücüyle orantılı veya uyumlu olması beklenir. Kuyumculuk yapan varlıklı bir erkeğin mehir olarak sadece 3 adet çeyrek altın önermesi normal veya makul karşılanmaz. Nafaka konusunda da beklenen şey boşanan kadının evli olduğu sırada yaşadığı hayata yakın

imkanları bir süre daha kullanabilmesidir. Burada kast edilen mevzu lüks hayat ve harcamalar barınma, gıda ve giyim gibi insani ihtiyaçlardır. Örneğin: Evli iken her hafta 5 gün kırmızı etli yemek yiyebilen bir kadının boşandıktan sonra en azından haftada 2 gün bile olsa kırmızı etli yemek yiyebilecek maddiyata sahip olması beklenir. Mehir olarak erkeğin bütün maddi varlığının istenmesinin de nafakanın süresiz ve sınırsız bir borç olarak yüklenmesinin de hakla, hukukla, dinle, imanla alakası yoktur!

9. **Allah için konuşmak ve Allah adına konuşmak. Farkı nedir?**

Allah için konuşmak, konuşurken Allah'ın rızasını aramaktır. Allah'ın razı olduğu konularda ve sınırlarda konuşmaktır. Allah adına konuşmak ise O'nun kesin olarak belirlediği ölçüleri anlatmak, Allah'ın sözlerini insanlar arasında yaymak ve uyarmaktır. Yani emr-i bil maruf, nehyi anil münkerdir. Şahıs olarak kimin cennete veya cehenneme gideceğini söylemek, insanların bilgisi ve haddi dahilinde değildir. Gaybi konularda kesin hüküm vermek kulun sınırlarını aşmak anlamına gelir. Ancak; kimlerin cennete veya cehenneme gideceğini, yani hangi fiilin karşılığında ne göreceğini açıkça yazan hükümleri Allah adına söylemekte veya tebliğ etmekte sakınca yoktur. Bunların bilinmesini ve yayılmasını isteyenler bizzat Allah ve Resulüdür. Allah bizzat Kur'an-ı Kerim'de nafakanın ölçüsünü ve süresini koymuşsa, bunları Allah böyle emrediyor şeklinde konuşmak zaten mü'minlerin görevidir. Hatta bu ve benzeri hükümleri gizleyenlere de açıkça lanet etmiştir: *"İndirdiğimiz apaçık delilleri ve hidayeti Kitap'ta açıklamamızdan sonra onları gizleyenler var ya, işte onlara hem Allah lanet eder, hem de bütün lanet etme konumunda olanlar lanet eder."* (Bakara/159)((<http://kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-159/diyaret-isleri-baskanligi-meali-1>))

SONUÇ:

Süresiz nafaka açıkça kul haklarına aykırı, İslam'a ve İslam kaynaklarına da aykırı büyük bir zulümdür!

Bu zulmü doğuranlar, devam ettirenler ve bizzat bu haram paraları devleti haraç tahsildarı gibi kullanarak alıp yiyenler zalimdir! Bu yaptıklarının hesabını mahşer gününde vereceklerdir!

Boşanan kadınları ortada bırakan ve onları boşandıkları erkeğin lanetli parasına muhtaç eden

aileleri ve sosyal desteğini veremeyen devlet mekanizması da suçludur!

Evliliği, kurtulunması gereken bir cendere gibi gösterip, kadınları evlenmeye ve hatta önceden tasarlayarak boşanma sonucu sebepsiz zenginleşmeye teşvik eden yasalar, kurumlar ve kuruluşlar da suçludur!

Kötü niyetle evlenen kadınlar hariç, birlikte bir ömür tüketmeye ve ahiret yolculuğuna çıkmaya niyetlendiği kadınların gönlünü hoş tutamayarak hem kendilerinin hem de kadınların hayatının rezil olmasına neden olan beceriksiz, sabırsız ve hoşgörüsüz erkekler de suçludur!

Allah'ım bizi bize bırakma! Biz kulların çokça zalim ve nankör olabiliyoruz! Bize kalsa yapacaklarımız da ortada! Bizlere Sen'in rızana uygun yaşamayı ve bu yaşamayı sağlayacak maddi, manevi, hukuki şartları sağlamayı nasip eyle!

Amin...

[Ben Babamdan Öğrendim!](#)

Sevgili babamın ve ailemin yanından ilk defa 14 yaşında sağlık meslek lisesine yatılı okumaya gittiğimde ayrılmıştım. Yatılı okuduğum için sınırlı tatil günlerinde ve çalışmakla geçirdiğim yaz aylarında kısa süreli görüşmelerimiz oluyordu. Zaten mezun olup 18 yaşına girince de sevdiceğimle evlenip gurbet ellere memur olarak çalışmaya gittim. Ondan sonra babamla olan görüşmelerimiz hep belirli sürelerle sınırlı ziyaretler şeklinde gelişti.

Kardeşlerimiz arasında babama en çok benim benzediğimi söylerler. Hatta halalarımınla her görüştüğümde bana sarılarak canım abicim diye bir başka severler. Fiziksel benzerliğimin farkındaydım ama tavırlarımızın ve düşüncelerimizin de çok benzediğini, pek çok şeyi ondan öğrenerek içselleştirdiğimi sonradan daha iyi anladım.

Babamın emekli olmadan önce yıllarca çalıştığı son işi, bir kuruyemiş fabrikasında gece bekçiliği idi. O yüzden ben evdeyken bile görüşmelerimiz sınırlı oluyordu. Geceleri yoktu. Gündüzleri sabah ve akşam gidip gelirken görüşüyorduk. Bir de öğlen namazı sıralarında. Evdeki vaktinin çoğunu arkadaki küçük odamızda uyuyarak geçiriyordu. Çünkü akşamdan sabaha kadar nöbeti vardı. O sırt üstü uyurken yanına gelir, dudaklarını her defasında hafif şişirip küçük bir balon gibi pıtlatarak ritimle nefes alıp vermesini sevgiyle izlerdim. Nefes alışverişleri ve dudaklarındaki pıtlama sesleri bana huzur verirdi. Babam bayram günleri dahil sürekli çalışıyordu. Çalıştığı o yıllar içinde evde kaldığı gecelerin sayısı 5-10 günü geçmemiştir. Neden hiç tatil yapamadığını sorardık biz de. En sonunda neden olduğunu kendisi açıkladı. Bir gün bu durumu konuşmak üzere patronunun yanına gitmiş ve “-Patron ben neden her gece nöbete geliyorum? Hiç tatil yapamıyorum, ailemden uzak kalıyor ve yıpranıyorum. Başka bekçiler de var olduğu halde neden bana bunu yapıyorsunuz?” diye sormuş. Patronu da “-Bana bak Bekçi Efendi. Bilir misin insanın malı namusudur. Sen namusunu güvenmediğin birilerine teslim eder misin? Bütün mallarımı ve fabrikamı sana güvendiğim için emanet ediyorum. Senden başkası nöbet tutunca huzurla yatamıyorum.” Cevabını duyunca, babam sen de haklısın diyerek bu şartlarda çalışmaya devam etmiş. Onun bu güvenilirliği ve işyerine olan sadakatine karşılık, merhum ve muhterem patronu emeklilik hediyesi olarak Hacca göndermişti. İşimi sevmeyi ve işyerime bağlılığı, ben babamdan öğrendim!

Babam genç yaşlarında medrese eğitimi alıyormuş. İslam ilimlerinde ilerlemek istiyormuş. Evlenip askerliğini de yaptıktan sonra bile bu hedefinden vazgeçmemiş. Oysa dedem köyde işlerinin başına geçmesini, hayvanlar ve topraklarıyla ilgilenmesini istediği için anlaşmazlık

yaşamışlar. Sonunda öfkesine yenik düşen dedem babamı, annemi ve henüz 2 yaşlarında olan ablamı bir kış vakti köylerinden kovmuş. Üstelik kendi eşyalarının önemli bir kısmını da vermeden adeta çulsuz çaputsuz yollamış. İmkanlar ölçüsünde sürekli ilim tahsil etmeyi, inandığı değerler uğruna bedel ödemeyi, ben babamdan öğrendim!

Köyünden sürülen babam çalışmak ve barınmak için Tatvan'a gitmiş. Bir akrabamızın yanında tek odalı viraneye dönmüş bir kulübede ailesiyle yaşamaya mecbur kalmış. Yanına sığındığı akrabalara yük olmamak ve ailesini geçindirmek için bir lokantada çalışmaya başlamış. Tatvan'ın kış mevsiminde dondurucu soğuklarında yürüyerek uzakta kalan işe gidip gelirken ağır bir zatürreye yakalanıp adeta ölüm döşeğinde günlerce yatmış. Hatta köyümüze ölüm haberi bile gitmiş. 50 yıldan fazla süredir çektiği astım ve KOAH hastalıklarının temeli o kış kıyamet zamanlarında atılmış. Başkasına muhtaç olmamak ve ailesinin helalinden geçimini sağlamak için her işte çalışabilecek kararlılığı, ben babamdan öğrendim!

Babam mümkün olduğu kadar kavga ve çatışmalardan kaçınırdı. Ama haklarını kanuni yollardan aramaktan da geri durmazdı. Kavga etmek yerine konuşmayı ve haklar konusunda helalleşmeyi tercih ederdi. Şirretlik yapmadan hakkımı aramayı, bağırmandan konuşmayı, saygılı ama sorgulayan olmayı, ben babamdan öğrendim!

Kur'an-ı Kerimi okumayı hiç bırakmadı. Her gün düzenli okumaya ve hatim indirmeye devam etti. Hastalıklarının en şiddetli dönemlerinde bile namazını terk etmedi. Bizleri de uyardı ve namazın önemini sürekli hatırlattı. Vakti gelen namazını hemen eda edemezse huzurla oturamadı. Namaza devam etmeyi ve ibadet etmeyince rahatsız olmayı, ben babamdan öğrendim!

Kendimi bildim bileli babam hep hastaydı. Astım ilaçları, kısa mesafeli yürümelerde bile molalar vererek gidip gelmesi hayatımızın normaliydi. Son bir kaç yıldır sürekli yoğun bakıma düşecek kadar hastalıklar yaşasa da babamın ağzından bir kez bile isyan ve bıkkınlık ifadesi duymadım. Tam tersine bunca yıldır hastalığına rağmen yaşamaya devam ettiği için, çoluk çocuklarının mürüvvetlerini gördüğü için, annemle birlikte hacca gidip geldiği için, kısaca her şey için içtenlikle şükretmeye devam etti. Nasip olana razı olmayı, verilen nimetlere şükretmeyi, bela ve musibetlere karşı sabretmeyi, ben babamdan öğrendim!

Babamdan öğrendiğim başka çok şey var şüphesiz. Yazdıklarım bir çırpıda aklıma gelenlerdi. Bu sıralar yoğun bakımda tedavi gören sevgili babamın ve hastalık yaşayan tüm

babalarımızın, hayırlı şifalara kavuşması, ahirete intikal eden mü'min babalarımızın cennet mekan olmalarını Rabbül Alemin olan Allah'ımızdan niyaz ederim.

Amin...

Neden #ÖnceAİLE Demeliyiz?

İnsanlığın İlk Kurumu Ailedir!

Hz. Adem aleyhisselamin yaratılışından sonra insanlığa dair ne varsa, AİLE ile doğrudan veya dolaylı ilgilidir. Ailenin geçmişi insanlığın köküne dayanır. *“Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinizden sakının. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir.”* (Nisa /1)

İlk aile, Cennet bahçelerinde Hz. Adem ile Hz. Havva anamız tarafından Allah'ın izni ile kurulmuştur. *“Biz de şöyle dedik: “Ey Adem! Şüphesiz bu (İblis) sen ve eşin için bir düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın; sonra mutsuz olursun. Şüphesiz senin için orada aç kalmak, çıplak kalmak yoktur.”* (Taha /117-118)

Allah'ın açık uyarısı ve yasağına rağmen, lanetli şeytanın Hz. Havva ve Hz. Adem'i yalan vaatlerle kandırması ve yasaklanmış eylemde bulunmaları üzerine, her ikisi de Cennetten kovularak yeryüzünün farklı bölgelerine sürgüne gönderilmiştir. *“Nihayet şeytan ona vesvese verip şöyle dedi: “Ey Adem! Sana ebedilik ağacını ve yok olmayan bir saltanatı göstereyim mi?” Bunun üzerine onlar (Adem ve eşi Havva) o ağacın meyvesinden yediler. Bu sebeple ayıp yerleri kendilerine göründü ve cennet yaprağından üzerlerine örtmeye başladılar. Adem Rabbine isyan etti ve yolunu şaşırdı. Sonra Rabbi onu seçti, tövbesini kabul etti ve ona doğru*

yolu gösterdi. Allah şöyle dedi: “Birbirinize düşman olarak hepiniz oradan inin. Eğer tarafımdan size bir yol gösterici (kitap) gelir de, kim benim yol göstericime uyararsa artık o, ne (dünyada) sapar ne de (ahirette) sıkıntı çeker.” (Taha /120-123) Yani şeytanın birinci fitnesi, insanlığın temeli olan ilk ailenin parçalanmasıyla sonuçlanan aşağılık bir başarı hikayesidir.

Şefkati ve merhameti gazabının çok üzerinde olan Şanı Yüce Allah’ın, pişman olan Hz. Adem ve Hz. Havva’nın dualarına ve kavuşma taleplerine karşılık vermemesi beklenemezdi. “Bu durum devam ederken Âdem, Rabbinden bir takım ilhamlar aldı ve derhal tevbe etti. Çünkü Allah tevbeleri kabul eden ve merhameti bol olandır.” (Bakara / 37) Nitekim, dualarının kabul edildiği yer varsayılan Rahmet Tepesi ile, buluşma yerleri olarak bilinen Arafat bölgesi Haccın rükunları arasında bulunarak 1500 yıla yakın zamandır tekrarlanıyor. İnşallah kıyamete kadar da anılmaya devam edecektir. Yani Allah’ın indinde esas ve makbul olan ailenin korunmasıdır.

Takdir-i İlahi gereği, insanlığın çoğalması için kadınla erkeğin birlikteliği aile çatısı altında meşru kılınmıştır. “Sizi bir tek candan (Âdem’den) yaratan, ondan da yanında huzur bulsun diye eşini (Havva’yı) yaratan O’dur. Eşi ile (birleşince) eşi hafif bir yük yüklendi (hamile kaldı). Onu bir müddet taşıdı. Hamileliği ağırlaşınca, Rableri Allah’a: Andolsun bize kusursuz bir çocuk verirsen muhakkak şükredenlerden olacağız, diye dua ettiler.” (A’raf /189) Neslin devamı için meşru aile yapısının kurulması ve korunması şarttır. Nikahsız zina türü beraberlikler yasaklanmış ve en büyük günahlar arasında sayılarak lanetlenmiştir.

Alemlere rahmet olarak gönderilen Sevgili Peygamberimiz en güzel aile örneklerini bizzat yaşantısında göstermiş ve mü’minler başta olmak üzere insanlığa mükemmel bir rol model olmuştur. “Sevgi dolu, doğurgan kadınlarla evleniniz. Çünkü ben kıyamet gününde peygamberlere karşı sizin çokluğunuzla iftihar edeceğim” (Ebu Davud, İbn Hanbel) ve “Kişi evlendiğinde dinin yarısını tamamlamıştır. Diğer yarısı için de Allah’tan korksun!” (Beyhakî, Şuabü’l-îmân) Şeklinde mübarek sözleriyle hem neslin devamı için, hem de ideal İslam yaşantısı için aile birliğini işaret etmiştir.

Kısacası aile kutsal bir yolculuktur. Sadece dünyada kalmaz, sonsuz ahiret hayatını hedefleyerek yaşamayı gerektirir. Hayırlı evlilikler, taraflarını Allah’ın rızasına ve Cennetine götüren bir yaşantıyı sunar. Kötü veya başarısız evlilikler de dünyada ve ahirette hüsrarla sonuçlanan felaket bir serüvene dönüşür.

Şeytan, Ailenin Ezeli Düşmanıdır.

İnsanlığın ve hak din olan İslam'ın inkişafı için aile kurumuna bu kadar önemli verilince, ezeli düşmanımız şeytanın da kaçınılmaz baş hedefi aile olmuştur. Sevgili Peygamberimiz bu tehlikeyi açıkça belirtmiştir: *"İblis tahtını su üzerine kurar. Sonra yapacakları kötülükleri yapmak üzere avenesini sağa sola gönderir. Makam ve mevkice ona en yakın olan, fitnenin en büyüğünü yapandır. Hepsi yaptıklarını anlatmak üzere İblis'in yanına gelir ve içlerinden birisi: 'Ben şunu, şunu yaptım.'* der. Ancak İblis, ona: *'Senin yaptığın da bir şey mi?'* der. Sonra bir başkası gelir ve **'Falan adamı, karısından boşayınca kadar onun yakasını bırakmadım.'** der. **İblis bundan o kadar memnun olur ki, hemen onu yanına çağırır ve 'Sen ne kadar şirinsin!'** diyerek ona iltifat eder." (Müslim, Münafikûn 67; Müsned, 3/314) Bugünlerde aile kurumunu her fırsatta parçalamak için kanun ve sözleşme çıkararak da bilerek veya bilmeyerek şeytanın emellerine hizmet ediyorlar!

Buraya kadar izah edildiği üzere; ailenin ne kadar mühim ve kutsal bir kurum olduğunu göremeyenler veya hafife alanlar, ya sinsi ve şeddeli bir İslam düşmanı, veya ağır derecede cahil insanlardan olabilir. Her iki halin de topluma büyük zarar verdiğini, özellikle bu kişilerin etkili ve yetkili makamda olmaları durumunda, zararlarının katlanarak büyüyeceğini de görmemiz gerekir. Yüce Allah, Milletimizi düşmanlardan ve düşman gibi zararlı cahillerden muhafaza eylesin!

Aile, Toplumun Temel Kaynağıdır!

İnsanlığın kaynağı ailedir! Şayet kaynak sağlam ve güvenli olursa, yetişen nesiller de sağlıklı ve topluma faydalı olacaktır. Tam tersi olan durumlarda ise, bozulan veya dağılan aile kaynaklarından insanlara faydasız ve hatta zarar veren bozulmuş nesillerin yetişmesi daha fazla olacaktır. Her iki durumu da yansıtmayan istisna kişiler elbette mevcuttur. Ancak bu istisnalar genel durumu değiştirmekten uzaktır.

Küçük aileler aşiret veya kabile topluluklarını, aşiretler şehir ve kasaba halklarını, şehir ve kasabalar da ülkeleri meydana getirir. Milletin temel yapı taşı ailedir. Aynı milletten insanlar, ortak geçmiş birliğinden gelen güç ve azimle gelecekte de var olabilmenin mücadelesini verirler. Geçmişten gelen kültür ve değerlerin geleceğe aktarıldığı, değişebilen yönlerinin şartlara göre güncellenerek geliştirildiği, geleceğe uzanan medeniyet köprüsünün ayakları aile yapısının üzerinden yükselir.

Aslında ailenin değerini ve işlevini daha güzel ifade edebilmek için vücudumuzdaki hücrelere

benzetebiliriz. Millet veya bir ülke halkı, vücut dediğimiz canlı organizma gibidir. Hücrelerin birleşimiyle meydana gelen dokuların, organların ve sistemlerin mükemmel uyumuyla hayatını idame ettirir.

Teşbihte hata varsa şahsıma ait olmak üzere, her bir aile de vücuttaki hücreler gibi önemli ve toplumsal açıdan önemli bir işleve sahiptir. Ailelerin en önemli işlevi toplumun değerlerini yaşatmak ve geleceğe taşımak üzere, kaliteli, becerikli ve sağlıklı insanları üretmek ve yetiştirmektir. Ailenin kalitesi, yetiştirilen çocukların üzerinde doğrudan etkilidir. İyi aileler çocuklarını toplum için bir değer üretme yeteneğiyle donatırken, iletişim ve etkileşim becerilerini de geliştirir. Millete özgü kültürün ve medeniyetin transferini başarıyla gerçekleştirir. Sağlıklı hücrelerden yeni ve geçmişten gelen değerleri aktarabilen genç hücrelerin üremesi gibi, doğal işleyen bir gelişim ve büyüme süreci yaşanır. Bu yapı bozulmadığı sürece, ölüm ve yaşlılık gibi olağan nedenlerle dağılan veya yıkılan ailelerin eksikliği, genelde hissedilmez. Yerleri doldurulur ve hayat kendi mecrasında ilerler.

Sorunlu veya parçalanmış aile yapıları ise, tıpkı kanser hücreleri gibi işlev kaybına uğrar, kendisiyle beraber çevre hücrelere de zarar vermeye başlar. Kanser hücreleri aşırı şeker tüketimi ve plansız yayılma ile hem vücut kaynaklarını israf eder, hem de işgal ettiği bölgelerdeki çalışma düzenini bozarak, fonksiyon kayıplarına yol açar. Bu bozulma ve yayılma, vücudun kendi imkanları içinde tolere edemeyeceği boyutlara ulaştığında, önemli sistematik arızalara ve en sonunda bütün organizmayı çalışamaz hale getirerek ölüme neden olur.

Sorunlu ve dağılmış ailelerin kendileri ve sorunlu ürünleri olan çocuklar da toplumda tıpkı kanser hücreleri gibi zararlı etkilere yol açarlar. Suç ve şiddet eylemlerine karışma, kötü alışkanlıklar, sağlıksız yaşama şekilleri, eğitim yetersizliği gibi pek çok sorunu yaşayan veya yaşatanların aile geçmişlerinde, önemli sıkıntılar olduğu bilinen bir gerçektir. Sosyal yıkıma ve kamu düzeninde bozulmalara yol açan yasadışı örgütlerin en büyük insan kaynağı suistimale ve yönlendirmeye açık bulunan sorunlu aile çocuklarıdır. Halbuki, sağlıklı işleyen aile kurumlarında çocukların ihtiyaç ve sorunları önceden fark edilerek tedbir alınabilir.

Sosyal Felaketleri Tetikleyen Bozulmuş Aile Yapılarıdır!

Tarih boyunca sosyal yozlaşmalar, günah ve kötülükler bozulmuş aile yapılarından başlayarak yayılmıştır. Kendisi bozulan aileler kısa sürede çevresindekileri de etkilemiş ve akıbetlerini

berbat etmiştir. Allah'ın cumartesi günü yasaklarına uymadıkları için maymuna çevirerek cezalandırdıkları (Bakara /65), Hz.Nuh'un kavmi, Âd, Semûd, Hz. İbrahim'in kavmi, Hz. Lût'un kavmi ve Medyen halkının helakı (Hacc /42) Âd ve Ress kavimleri ile bunlar arasında gelip geçen bir çok kavmin (Furkan /38) helakında bozulan aile grupları başroldedir.

Yakın dönemin en son ve en güçlü İslam devleti ve Hilafetin son temsilcisi olan Osmanlı'nın yıkılışı da 1856'da çıkarılan "**Islahat Fermanı**" ile özden kopuş ve aile yapısını bozmasıyla ivme kazanmıştır. Aile düşmanı zinanın kurumsallaşması 1812'den itibaren genelevlerin açılmasıyla başlamıştır. Büyük Hakan Sultan Abdülhamit Han'ın dahi önleyemeyerek, gayri Müslimlerin çalışabileceği ve gidebileceği kaydıyla ruhsat vermek zorunda kaldığı genelevler, hem fuhşun hem de bulaşıcı hastalıkların merkezi olmuştur. Gavurluğun içimizde daha rahat kök salabilmesi için, 3 Kasım 1839'da çıkarılan Tanzimat Fermanıyla gavura gavur demek de yasaklanmıştır.

Osmanlıda feminizmin ilk etkileri 1917'de çıkarılan Hukûk-ı Âile Kararnâmesinde görülmüş ve 1919 yılına kadar uygulanmıştır. Batıdan devşirilen kanunların İslam'a ve Milli geçmişimize ters yönleri kısa sürede etkisini göstermeye başlamış ve sosyal dokumuzda değişim ve dönüşüm süreci işlemiştir.

Zina suçunun nasıl bir toplumsal felaket olduğunu gözetmeyen, sadece mevcut kanunda kadın ve erkek arasındaki ceza eşitsizliğini dikkate alan Anayasa Mahkemesi, dini ve toplumsal değerlerimizi hiçe sayarak, erkeklerin zina suçunu 1996'da, kadınların zina suçunu da 1998'de iptal etmiştir. O sırada mecliste bulunan bütün vekiller doğru dürüst bir ceza yasası çıkarmadıkları için, bugüne kadar gelen tüm iktidar ve milletvekilleri de bu pislği Milletin üzerinden kaldırmadıkları için suçludur, sorumludur, hatalıdır! Tabii ki onları seçerek Meclise gönderen biz vatandaşlar da bu ve benzeri konularda ısrarla takipte olmadığımız için suçluyuz ve ahiret gününde hesap vereceğiz! Allah bize acısın!

Aile Bağları ve Hiyerarşisi Yok Edilmek İsteniyor!

İslam dışı kanun ve sözleşmelerin en büyük hedefi aile yapısındaki bağ ve hiyerarşik düzendir. Erkeğin kavvam sıfatıyla sahip olduğu sorumluluk ve yöneticilik pozisyonu yok edilerek fiilen etkisiz bir eleman haline gelmesi amaçlanmıştır. Bu plan aşamalı şekilde günümüze kadar işletilmiş ve istenen sonuca ulaşılmıştır. Resmi olarak erkeklerin, gerek hanımları gerekse çocukları üzerinde her hangi bir terbiye ve düzenleme yetkisi

bırakılmamıştır.

Kadın ve erkek arasında mutlak eşitlik bahanesiyle, ailenin mikro sosyal düzeni iptal edilerek içi boş birlikteliklere dönmesi hedefleniyor. Cumhuriyet döneminde çıkarılan kanunların seyrine baktığımızda önceleri erkekleri kayıran, zina vb. suçlarda kadınlardan farklı ceza almalarını zorlaştıran uygulamalar göze çarpıyor. Ancak 1985 yılında imzalanan CEDAW anlaşmasıyla erkeklerin yasal ve kültürel hakları birer birer ellerinden alınmaya başlamıştır.

1988 yılında medeni kanunda yapılan değişiklik ile nafaka ödemeleri süresiz hale getirilmiştir. Uzayan mahkeme sürelerinde tedbir nafakası konulmuş, sonrasında süresiz nafaka ile ömür boyu bitmeyen ve sürekli artan bir borç mahkumiyeti yasal zulüm olarak devam etmektedir.

2002 yılında çıkarılan yeni Türk Medeni Kanunu ile erkeklerin "Aile Reisiği" yok edilmiş, evlilikte erkeğin fıtrattan gelen Allah'ın ayetle tescil ettiği egemenlik hakları iptal edilmiştir. Edinilmiş malların ortaklığı, ziynet eşyalarının kadının malı sayılması, süresiz nafaka ve ağır tazminatlar nedeniyle evlilik hayatı erkekler için maddi bir tuzağa, kötü niyetli kadınlar içinse haksız ve kısa yoldan zenginleşmeye kapı aralamıştır. Verilen mahkeme kararlarında kadının zina ile kocasını aldatmış olması nafaka ve çocukların velayeti açısından hiç bir şeyi değiştirmemiş, kanunlar aldatan tarafı ödül verir gibi nafakaya mahkum etmiştir.

Yeni medeni kanuna göre kadın ve erkeklerin evlenme yaşı kesin olarak 18'den gün almaya çıkarılmıştır. İstisnai hallerde 1 yaş geriye izin verilmiştir. Garip olan şudur ki 15 yaşındaki bir kız çocuğu rıza ile cinsel ilişki kurabilir ama evlenemez. Evlendiği kişi tecavüz sanığı olarak işlem görür ve yıllarca hapis alır. Bu kanundan sonra genç yaşta zina yerine evlenmeyi tercih ettiği için hapse atılan binlerce insanımız bulunmaktadır. Genç yaşta evlilik genelde tavsiye edilmediği halde, duygu ve düşüncelerine engel olamayarak evlenen kişilerin yuvalarını, 8-10 yıl süren mahkemelerden sonra parçalamak ve birini çocuklarıyla birlikte kimsesiz ve çaresiz bırakıp, diğerini de hapiste çürümeye yollamak ne adaletin ne de insanlığın sonucudur.

Çocukların velayeti örf ve adetlerimizde, toplumsal geçmişimizde ve dinimizde erkeğe aittir. Bu nedenle kadın evlendiğinde erkeğin soyadını alır. Boşanma olaylarında çocukların genelde anne velayetinde bırakılması, babaları ile aralarındaki bağların koparılmasına, çocukların maddi ve manevi sömürü/intikam aracı olarak kullanılmasına neden olmuştur. Tam velayeti elinde tutan taraf (genelde kadınlar, bazen de erkekler) karşı tarafın aleyhine çocukları psikolojik baskı ve yönlendirmeye tabi tutmaktadır. Bu şekilde literatüre EYS (Ebeveyni

Yabancılaştırma Sendromu) kavramı girmiştir.

2010 yılında Anayasamıza cinsel ayrımcılığın kadın-erkek eşitliğine aykırı sayılamayacağı eklenmiştir. Pozitif ayrımcılık adı altında erkeklere karşı yapılan ötekileştirme ve haklarını yok etme politikası sürekli ilerlemiştir.

2011 yılında imzalanan İstanbul Sözleşmesi ile hastalıklı erkek düşmanlığı yasalarımızın üzerinde bir yer edinmiştir. Bu sözleşmeye dayalı olarak çıkan 6284 sayılı kanun ve diğer mevzuatımızda bu bölücü ve yıkıcı aile düşmanlığı yasal zemin bulmuştur. Kadınların mutlak masum, erkeklerin de mutlak suçlu kabul edildiği bu düzen içinde sağlıklı bir aile yapısının kurulması imkansız hale getirilmiştir.

Aile İçin Acil Durum İlanı Şarttır!

Ülkemizde sağlıklı bir aile yuvasının kurulmasını önlemek için yasalar ve sözleşmeler yoğun bir işbirliği içindedir. Kolluk kuvvetlerinin ve yargının desteğiyle yapılan zulümler gittikçe feci boyutlara ulaşmıştır. Devletin güvenlik güçlerinin ve yargının koruması altında evli kadınların rahatça zina yapabilmeleri sağlanmaktadır. Zina yaşı ortaokul seviyesine inmiştir. Erkeklerin aile içinde bulunan kadın ve kızlara namuslu yaşama ile ilgili hiçbir kısıtlama veya müdahale yetkisi bırakılmamıştır. Nikahlı olmaları, erkeklerin kendi eşlerine tecavüz suçlamasıyla 10-15 yıl hapse atılmalarına engel değildir. Çünkü kadının beyanı kutsaldır. Delil ve ispat şartı olmaksızın işlem yapılır.

Aile kurumuna yönelik yıkıcı saldırılar medya ve internet üzerinden yoğunlaşarak sürmektedir. Sözde yerli dizi ve filmlerde aşağılık eşcinsel şakalar, karakterler, enseste varan sapkın cinsel ilişkiler, ahlaksız ve sadakatsiz yaşamının teşvik edilmesi, lüks hayat ve israfın yüceltilmesi işlenmektedir. Sapkın bir homoseksüel kişinin Kızılay yardım paketlerini dağıtarak Allah razı olsun duaları eşliğinde kayda alınması rezaletin daniskasıdır. Ancak her türlü melanet gibi bu durum da normal karşılanmakta ve en ufak bir eleştiriye bile değer görülmemektedir.

Devlet eliyle oynatılan kumar ve bahisler Milli Piyango markasıyla meşru gösterilmektedir. Alkol üretimi ve tüketimi çığ gibi büyümektedir. Kaza, cinayet, tecavüz ve benzeri şiddet olaylarının en büyük nedeni olarak tescil edilen içki ve alkole karşı devletin yaptığı en önemli düzenleme vergisini arttırmakla sınırlı kalmıştır. Okullardan itibaren alkolün zararlarını hem

maddi hem de manevi boyutlarıyla birlikte işlemek, alkolü cezalarda hafifletici neden olmaktan çıkarmak gerekir.

Eğitim sistemimiz milli olmaktan uzaktır. Eğitim dili ve m¼fredatında ateist felsefe hakimdir. Milli Eğitim Bakanımız okullarımızı mason-rotary tarikatının oyun alanına eviren işbirliklerini aleni yapmaktadır. ETCEP (Eğitimde Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Projesi) gelen tepkiler üzerine şeklen gizlenmiş ancak m¼fredat içinde fiilen devam etmektedir.

Faiz pisliliği sosyal ve ekonomik hayatımızı esir etmiştir. Artık Kurbanlarımız bile faizli kredilerle kesilir hale gelmiştir. Faizin ekonomik ve sosyal yıkımından aile kurumu da nasibini fazlasıyla almaktadır. Ailenin ortak emekleri ve birikimleri faizli borç ve kredilerle yok edilmekte, evlenmek, konut veya taşıt sahibi olmak faiz pisliliğine bulaşmadan imkansız duruma getirilmiştir.

T¼İK verilerine g¼re, artan n¼fusa rağmen evlilik sayılarında b¼y¼k d¼ř¼řler gittikçe derinleşerek yaşanmaktadır. Buna karşılık, boşanma sayılarında ise s¼rekli bir y¼kseliř g¼r¼lmektedir. N¼fusumuzun olağan b¼y¼me trendi ise yeni doğan ocuk sayısının giderek d¼řmesi nedeniyle d¼zleřmeye başlamış, yani n¼fusumuz giderek yaşlanma eğilimine girmiştir. Kadınları evlerinden kopartarak kapitalizmin çarkları içinde emeği s¼m¼ren, t¼ketimi aşırı teşvik edilerek piyasa hedefi haline getiren, anne olmanın erdeminden ve sorumluluğundan uzaklaştırarak, kariyer odaklı yaşamaya sevk eden, çocukları da taşeron kurumlara atarak aileden uzak b¼y¼melerini sağlayan, bu şeytani sistemin işleyişinden daha farklı bir sonuca gelinmesi zaten beklenemezdi!

Aileler, akciğerlerin hava alış verişini sağlayan en k¼¼k odacıkları gibidir. Toplum içinde katlanabilir ve yerine konabilir sayıda ailenin ¼kmesi istenmese de yıkıcı etkileri ¼nlenebilir. Ancak ¼ken akciğer odacıklarının fazlalılığı havasızlığa ve boğulmaya neden olduğu gibi, yıkılan ailelerin fazlalılığı ve yaygınlılığı da sosyal ¼k¼nt¼ye ve dağılmaya g¼t¼r¼r. Avrupa'nın aile ve ahlak değerleri açısından yaşadığı felaketi yakından g¼rd¼đ¼m¼z halde, ¼nlem almak yerine onların kokuşmuş kanun ve s¼zleřmelerini Milletimize zorla dayatmanın gaflet ve dalaletten farklı bir izahı olabilir mi?

Çok geç olmadan değil!

Yeterince geciktik ve batıyoruz zaten!

Acilen #ÖnceAİLE esaslı ve geniş kapsamlı bir acil durum ilanı yapmamız lazım!

Saldırıları çok yönlü geldiği için savunma ve iyileştirme hatlarını da çok yönlü kurmak zorundayız!

Haydi artık kendine gel Türkiye!

Aile giderse, Millet gider!

Aile giderse, Vatan gider!

Aile giderse, İslam gider!

Aile giderse, Ahiret gider!

O yüzden hep birlikte **#ÖnceAİLE** demeliyiz!

Ercan ÖZÇELİK

Türkiye Aile Meclisi Başkan Yardımcısı

[Süslü Kelimeler Acı Gerçekleri Kapatamaz!](#)

Huzurevi, Sevgi Evi ve Anaokulu ne kadar da güzel kurumsal isimler değil mi? Duyduğunuzda olumsuz düşünmeniz mümkün değil neredeyse. Huzura, analığa ve sevgiye kim karşı çıkabilir ki?

Darülaceze yani yaşlılar ve düşkünler yurdunu Huzurevi yapınca bütün dramatik görüntüleri örtebilir miyiz? Gerçekten hiç kimsesi kalmayan az bir kısmı müstesna olarak, genelde evlerinde bakılmayan, bıkılan, istenmeyen yaşlılarımız, ölümlerine kadar beklemek zorunda bırakıldıkları bu evlerde huzur buluyorlar mı? Huzuru bulan veya arayan yaşlılar mıdır, yoksa onları terk edip giden aileleri mi?

Evlerimiz büyüdü, yuvalarımız küçüldü! Yuvalarımızda yaşlılarımıza yer bulamıyoruz. Bilmem kaç parça koltuk takımı ve dolap setlerini bir şekilde sığdırabiliyoruz ama, iki dirhem bir çekirdek yaşlımıza katlanamaz olduk. En iyisi huzurevine terk etmek! Hele bir de kendi emekli maaşı falan varsa, sen sağ ben selamet demeyi çok sevдик.

Yuvasında bakabilme imkanı olduğu halde, yaşlı anne ve babalarını huzurevlerine terk eden evlatlar veya torunlar, cennet biletini çöpe atmış bedbaht gafillerdir. Büyük bir kazancı kaybetmenin yanı sıra, önemli bir görevi ihmal etmenin vebalini ve hesabını da vermek zorunda kalacaklar.

Dağılan yuvaların en büyük hasarına enkaz altında kalan çocuklar maruz kalır! Parçalanmış aile çocukları sağlıklı ve çift taraflı (ana-baba) sevgiden mahrumiyeti çok yoğun hissederler. Yetimhanelere “Sevgi Evleri” demek güzeldir ama, sağlıklı bir aile sıcaklığını vermeye yetersizdir. Yetimhaneler çocuklar için en son çare görülmelidir. Ailelerin korunması, yaşatılması bütün toplumun ve devletin temel ödevidir. Zorunlu olarak dağılan veya ana-babadan birisi vefat eden ailelerde ise müsait olan ebeveynin yanında kalınabilmesi için destek verilmelidir. Parçalanmış aileler kaderine terk edilemez. Akrabalık ilişkileri böyle günlerde önemlidir.

Yetimhanelerin şartlarını düzeltmek iyidir, güzeldir ve gereklidir. Çocukları buralara gelmeden önce koruyabilmek esas olmalıdır. Yoksa, adları her ne kadar sevgi evleri olsa da buralarda kalan çocukların hüznlerini, sevgiye ve ilgiye açlıklarını, ziyaretlerine gittiğinizde hiç tanımadıkları halde sizlere özlemle sarılmalarından anlarsınız. İçiniz yanar, kendinizden utanırsınız.

Anaokulları, analarından koparılan çocukların gün boyu oyalandıkları mekanlardır. Anaokuluna veya kreşlere bırakılan her çocuk anasından koparılmış minik birer kuzudur. Çünkü, kapitalist sistem yüzünden genelde çalışmak zorunda bırakılan anaların yerine, çocukları oyalamak ve temel ihtiyaçlarını gidermek için kurulmuştur. Anaokulları analığın kötü birer taklitçisidir. İnsanın ilk öğretmeni anasıdır. Sevgi ve ilgi yumağı içinde evladına yaşamayı ve dünyayı öğretir. Şuurlu bir anne ise, Rabbini ve Peygamber sevgisini yavrusunun saf yüreğine oya gibi işler. Adab-ı muaşeretini, mahremiyet duygusunu, el becerilerini ve daha birçok şeyi ilk defa annesinden görür ve öğrenir. Okul çağına gelinceye kadar çocukların annelerinden koparılmaması lazımdır. Hemşirelik ve doktorluk gibi özel meslekleri olan, toplumun ihtiyacı için çalışması zorunlu bulunan, yavrularına bakabilecek yakınları olmayan anneler için, mümkün olan en iyi şartlarda ve kendilerine çok yakın anaokulları kurulmalıdır.

Bir toplumda huzurevlerinin, sevgi evlerinin ve anaokullarının sayıca artması hayra değil, şerre gidişatı gösterir. İsimleri süslü ama içleri hüznü bu kurumların, varlığının en önemli nedeni ailenin zayıflaması ve dağılmasıdır. Aile yapımızı korumak ve aile fertlerinin, doğumdan ölüme kadar aile içinde barınmasını sağlamak zorundayız. Parçalanmış aileler, yalnız kalan yaşlılar, eskiden Avrupa haberlerinde okuduğumuz olayların bizim toplumumuzda da yaşanmasına neden oluyor. Öldükten sonra, ancak cesetlerinin kokmasıyla fark edilen insanlarımız var ne yazık ki! Çok üzücü olan başka bir durum da huzurevi veya

sevgi evine yerleşemeyen insanlarımızın sokaklarda kalmasıdır. Kentlerimizde sokaklarda yaşayan binlerce evsiz insanımız var. Her türlü suistimal, kötü alışkanlıklar, hastalıklar ve açlıkla yüz yüze yaşıyorlar. Komşusu açken tok yatamayan bir ümmetin sonu böyle mi olmalıydı?

Yaşlılık, hastalık, engellilik ve fakirlik gibi sorunlar bütün insanların karşılaşabileceği doğal sonuçlardır. Etkilerini en aza indirmek için aile yapımızı güçlendirmeli ve ailemizi tehdit eden CEDAW, İstanbul Sözleşmesi ve benzeri aile düşmanı mevzuatlardan korumalıyız. Kadınlarımızın kutsal analık işlevlerini hakkıyla takdir etmeli, yuvalarında konforlu ve huzurlu bir anneliğe imkan sağlamalı, onları kapitalist düzenin çalışan köleliğinden kurtararak evlerinin sultanı olmalarına teşvik etmeliyiz. Çok geç olmadan değil, zaten çok geciktik! Batıyoruz, farkında mısınız???

[Ben Babamı Değil, Kendimi Yıkadım Aslında](#)

Bu hafta sonu nasibim varmış, sevgili Babacığımın saç ve sakallarını tıraş ettim ve banyosunu yaptırdım. Daha önce de birkaç defa tıraş etmişim ama banyosunu yaptıрма şerefine ilk defa nail oldum. Bu sefer bana denk geldi. Babacığımın tıraşını ve banyosunu yaptırırken değişik bir duygu ve düşünce yoğunluğu yaşadım. Dimağımda kalanların bir kısmını paylaşmak için yazıyorum.

Berber koltuğuna oturan herkes, imam önündeki meyyit(cenaze) gibi sakin bir teslimiyet içindedir. Sağlıklı insanlar için bu hal, menfaati gereği katlanmak zorunda olduğu, isterse derhal terk edebileceği geçici bir süreçtir. O yüzden müşteri rencide olmaz, berber de gereksiz bir üstünlük psikolojisine girmez. Sevgili Babacığım gibi yaşlı ve hasta durumdakiler için durum çok farklıdır. Tıraş için kıpırdamadan bekleyebilmek dahi zorlu bir iştir. İnci beyazına dönmüş saçlarını makine ile keserken, yorgun ama narin cildini incitmeme gayreti ile birlikte, kandaki oksijen seviyesini düşürmeden hızlıca bitirebilmenin telaşını yaşadım.

Tıraştan hemen sonra kıyafetlerini çıkarmak ve tıpkı bir bebeğin banyo suyunu hazırlar gibi kova içindeki suyun sıcaklığını ayarlamak gerekti. Çünkü duş başlığından gelen sıcak suyun basıncı bile rahatsız ediyor artık. Ne kadar yaşlı ve hasta olursa olsun, suya ilk temasıyla otomatik başlayan abdest hareketleri ne de güzel geldi gözüme. İçimden Rabbime sonsuz şükürler ettim.

Suyla ıslattıktan sonra, sabun ve yumuşak bir lifle erimiş kaslarından arta kalan belli belirsiz tümseklerini, yağsız, kuru ve kemiklerini çevrelemiş derisini nazikçe ovaladım. Kuru bir dala dönen kollarını tutarak güzelce yıkadım. Bir zamanlar benimle birlikte 7 çocuğunu taşıyan, koruyan, beslenmeleri için çalışan ve rızıklarını yuvasına götüren güçlü ve kuvvetli kollardı bunlar!

Babamın şahsında kendi acizliğimi gördüm! Yalan dünyada hepimizin misafir olduğunu, dünya mallarına ise ancak misafir gittiğimiz bir evdeki oyuncaklar kadar sahip olabileceğimizi bir kez daha anladım.

Kıyamet gününe kadar devam eden bir çevrim içindeyiz. Nice insanlar geldi geçti buralardan. Bizler de bir gün ahiret kervanına katılarak dünya molasından çıkacağız. Yol uzun, süreç meşakkatli, aziğimiz hazır mı? Hazırladığımız sandıklarımız yeter mi? Zaman ve enerjimizi, dünyada kalacak çakıl taşları gibi mal ve güç kavgaları için mi yoksa, ahirette de geçerli olacak salih amel senetleri için mi tüketeceğiz?

Bu yaşımda anne ve babamın sağ olmasının dahi büyük bir nimet olduğunun farkında olarak, Yüce Rabbimizden bütün mü'min kullarına sıralı ölümler nasip etmesini niyaz ederim. Anne babasından önce evladını mezara koymak zorunda kalanların sancısı anlatılır veya anlaşılır olmaktan uzak, çok dehşetli bir acı olsa gerek.

Yaşlılık ve hastalık halleri, ahiret yolculuğunun habercisi ve dünyada kalanlar için gidenlerin ayrılışına bir alıştırmaya ve kabullendirme aracıdır. Her şey Yüce Allah'ın takdirinde olmakla beraber, çok ileri yaş ve ağır hastalıklar içinde ızdırap çeken insanların ölümü, bir kurtuluş ve huzura erme vesilesi olarak görülmeye başlanır. Takdir-i İlahi tecelli ettiğinde yakınları için kabullenmek daha kolay gelir ve elhamdulillah dedirtir.

Evlatları ne kadar yaşlanırsa yaşlansın, ana-babalarının gözünden çocukluk ve mazideki halleri kaybolmaz. Çocuklar da ana-babalarının güçlü ve kudretli zamanlarını unutamazlar. Yaşlı hallerini gördüklerinde buruk bir saygı, şefkat ve merhamet hisleri oluşur. Geçmişte ana-babalarının evlatlarına sahip çıkmalarına neden olan şefkat ve merhamet duyguları, yaşlandıklarında evlatların da ebeveynlerine karşı hizmet ve hürmetlerini geliştirir.

Başlıkta da belirttiğim gibi, ben aslında babamı yıkamadım. Gelecekteki yaşlı, aciz ve muhtaç halimi yıkadım. Nasip olur da o kadar yaşayabilirsem, kendi zayıflığıma ibret ve merhamet duyguları içinde hizmet ettim. O günler geldiğinde, bana da sevgi ve şefkatle muamele edecek evlatlarımın olması için fiili dua etmiş oldum. Dünyadan ve dünyalık işlerden sıyrılırken, giderek yaklaşan ahiret gününe dair ümit ve korkularımı daha güçlü yaşadım.

Yukarıdaki resimde, babamın kucağında oturan ortadaki çocuktum. Rabbim nasip etti, ben de çocuklarımı kucağımda büyütebildim. Sevgili babamın bizden sonra torunlarını da kucaklayarak sevme imkanı oldu. Şimdi de bizler babamızı tıpkı bir çocuk gibi kollayarak ve bazen kucaklayarak hizmetini görmeye çalışıyoruz.

Yaşlılarımızın zayıf ve aciz halleri sadece maddi bedenleriyle ilgilidir. Manevi değerleri ve makamları bundan etkilenmez. O yüzden mümkün olduğu kadar yanımızda ve başımızda olmalarını isteriz. Onların heybetleri bedenleriyle ölçülemez. Her fırsatta onları memnun ve mutlu etmeye, tıpkı bir sevap ağacı gibi görerek, Rıza-i İlahinin onlarda tecelli edebildiğine dikkat etmeliyiz.

Rahmet ve bereket nedeni olan anne ve babalarımızın, mümkün olduğu kadar uzun ve sağlıklı

bir ömürle başımızın üstünden eksik olmamalarını, cümle mü'min kardeşlerimiz adına Yüce Rabbimizden niyaz ederim. Anne ve babaları ahirete göçmüş olan kardeşlerimize de sabır ve selamet dilerim...

Kökü Kazınacak Geleneklerimiz de Var!

İstanbul sözleşmesinin 12. maddesinde yer alan "*kadınların ve erkeklerin toplumsal olarak klişeleşmiş rollerine dayalı ön yargıların, törelerin, geleneklerin ve diğer uygulamaların **kökünün kazınması** amacıyla*" ifadesi şüphesiz ayırım gözetmeksizin bütün değerlerimizi, gelenek ve göreneklerimizi hedef alıyor. Bu haliyle kabul edilmesi mümkün olmayan, şeytani bir amacı ortaya koyuyor. Ancak, ince ve hassas bir yaklaşımla bakıldığında, gerçekten de İslam'ın özüne de ters düşen, bizleri utandıran, kadınların geçmişte ve günümüzde mağdur edilmelerine yol açan bazı geleneklerimizin olduğunu, bunların da köklerinin kazınması gerektiğini görmemiz lazım.

Bir kısmı geçmişten gelen, bir kısmı da sonradan ithal ettiğimiz davranış kalıpları ve adetlerin temel değerlerimize ters düştüğünü, savunulamayacak sonuçlar doğurduğunu, olayları

büyütmek ve suistimal etmek isteyenlere kötü malzeme verdiğini kabul etmeliyiz.

Namus; uğruna ölüme gidilecek, ölesiye savunulacak, hem kişisel hem de toplumsal bir değer ifadesidir. Vatanımız namustur, ailemiz, dinimiz ve kültürümüz namusla birlikte anılır. Namus düşkünlüğümüz, yurdumuzu işgal edenlere baş kaldırmamıza, bağımsızlığımızı yeniden kazanmamıza, teröristlerle mücadele etmemize güç kaynağı olmuştur.

Tecavüze uğrayan bir kız veya kadın, öldürülmesi gereken bir namussuz değildir! Onu öldürme kararı alan yakınlarının yaptığı da namus temizliği değil, dünya ve ahiret rezilliğidir. Namus kavramı, aile ve akraba içindeki kadın ve kızlara musallat olan alçakların yaptığı pislikleri kapatmak için kullanılamaz. Sayısı az da olsa bu tür olaylar yüzünden gavur Avrupa'nın "sözde namus" karalamasına maruz kalıyoruz. Namus kavramını katillerden ve hakiki namussuzlardan kurtarmamız lazım. Namusun değerini suistimal ettiği anlaşılan kişilere, hiç acımadan en ağır cezaları vermek gerekir. Fakat, namusu için nefsi müdafaada bulunan kişilere de zulüm yapılmamalıdır. Namus kavramının değil, namusu kötüye kullananların kökü kazınmalıdır. Bu temizliğe, namus iftirasında bulunarak masumların hayatını karartan hakiki namussuzlar da eklenmelidir.

Kadınlara yönelik toptancı ve aşağılayıcı deyim ve kötü atasözlerini terk etmeliyiz! Aksi takdirde kadınların insan olup olmadığını tartışan Ortaçağ Avrupasından bir farkımız kalmaz!

-Kadının belinden sopayı, karnından sopayı eksik etmeyeceksin!

-Kızı gönlüne bırakırsan, ya davulcuya gider, ya zurnacıya.

-Kadın dediğin, taktın mı koluna; vurdun mu duvara yapışmalı.

-Kadın, erkeğin el kiridir!

-Ya benimsin, ya toprağın!

Bu ve benzeri sözlerin sonuçları toplumu yozlaştıran, huzuru bozan ve faillerini her iki dünyada sorumlu kılan olaylardır. Sırf kadın olduğu için yapılan bu aşağılama ifadelerini hayatımızdan ve edebiyatımızdan çıkarmamız gerekir.

- Kızların kaçırılarak evlenmeye zorlanması > İnsani ve İslami değerler içinde sayılmaz.

- Miras ve ticaret amaçlı evlilikler için baskı yapılması > Dünya ve ahiret birliği sayılan evlilik için sorunlu ve mutsuz bir başlangıç olur.
- Berdel (bir aileden kız alıp karşılığında kız vermek) türü evlilikler > Berdel evliliğinde masraftan kaçma veya canlı başlık parası amaçlanıyor. Berdele kurban edilip de mutlu olanı hiç duymadık!
- Başlık parası veya benzeri menfaat için yaşlı erkeklerle evliliğe itilmesi > Kızların geçim kaynağı olarak görülmesi, yaşlı erkeklere peşkeş çekilmesinin insani veya İslami izahı yapılamaz.
- Kumar veya ticari borçlar karşılığında kızların evlendirilmesi > Bu tür olayların meşru görülebilmesi mümkün değildir.
- Tecavüz olaylarında cezadan kurtulmak ve ailenin rezil olmasını önlemek için tecavüzcü saldırganla evliliğe zorlanması > Tecavüze uğrayan kişilerde etkisinin ömür boyu sürdüğü bilinirken, sırf saldırganı korumak ve mağdurun ailesinin mahcubiyetini gizlemek için yapılan evlilikler de uygun görülemez. Tecavüz varsa suç ve suçlu vardır. Cezası kesinlikle verilmeli ve eksiksiz çekilmelidir.

Toplumun şuurundan hakiki dindarlık ve Peygamber aleyhisselamın Sünnetine ittiba (uyuma, uygulama) titizliği kayboldukça, yerlerini nefsani uygulamalar ve hurafeler doldurmaya başlıyor. Kadın-erkek ilişkileri açısından asr-ı saadette yakalanan seviyenin çok gerisinde kaldığını, İslam ailesi yapısında kadın-erkek ilişkisi ve iletişiminin zayıflatıldığını söyleyebiliriz. Feminist akımların saldırılarına karşı en güzel cevabı verecek olan, İslam'daki yerini ve değerini gayet iyi bilen hanım kardeşlerimizdir. Benzer şekilde, haksız erkek uygulamalarına ve taleplerine karşı da Peygamber a.s. ve ailesi en güzel ölçü ve eğitim unsuru olarak görülmelidir.

Yerli ve Milli olmayan ama neredeyse gelenek halinde uygulamaya başladığımız yanlış işler de az değil!

Evlilik kararı almadan önce flört etmek ve hatta ancak evlilikte yaşanabilecek kadar yakınlaşmak sıradan ve normal bir durum haline geldi. "Sevgili" adıyla meşrulaştırılmaya

çalışılan bu gayri meşru birlikteliklerde en çok yıpranan taraf kadınlardır. Uzun süreli nikahsız partner ilişkilerinde de bıkma, terk etme veya aldatma gibi olaylar yaşanabiliyor. Kadınların evlilik dışında yaşama rahatlığı, erkeklerin evlilikten kaçınmasını kolaylaştırıyor. Evlilik kararı alındığında, uzun süren söz ve nişan dönemleri de evliliğin heyecanını ve gücünü koreltiyor. Gayri meşru flört ve sevgili halleri ile büyük masraflar eşliğinde tabulaştırılan söz, nişan ve düğün merasimleri de kötü gelenekler arasındadır. Zorlaşan evlilikler zinaya kapı aralıyor. Ağır borç yükü, genç çiftlerin mutsuzluğuna neden olarak kısa zamanda yıpratıyor. Boşanmalar artıyor, evlilik süreleri kısalıyor, evlenme yaşları da giderek yükseliyor.

Bir Mslman, ancak Rabbine boyun eğer ve önünde diz ker. Batıl olan batıdan, bize bulaşan kötü bir gelenek de erkeklerin artık diz çökerek kızlara evlenme teklif etmeye başlamalarıdır. Gençlerimiz arasında hızla yayılan bu kötü adetin de kökü kazınmalıdır!

Yapılan Düğün torenlerimizin büyük bir çoğunluğu Hristiyan ve Yahudi gelenek ve adetlerinin işgali altındadır! Davetlilerin huzurunda ilk dansın yapılması, davetlilerin de onlara katılması, kadın erkek karışık oyun ve halayların kurulması, aşır makyaj ve dekolte kıyafetlerle boy gösterilmesi zararlı geleneklerdir. Evlilik denilen kutsal yolculuğa; günah, israf ve kıskançlık gibi olumsuzluklar içinde başlamaları talihsiz bir durumdur.

Özetleyecek olur isek; aile hayatımızı yozlaştıran, kadın ve erkek arasındaki muhabbeti ve düzeni bozan, hak ve adalete uymayan, içimize geldiği için dini kılıflar içinde sakladığımız kötü alişkanlıklarımız, yanlış torelerimiz ve geleneklerimiz de maalesef vardır. Bunların dışında iimize sokulan yabancı gelenek ve adetler de bol miktarda bulunmaktadır. Dinimizin ve Milletimizin temel değerleriyle, kadim kltrmzle örtüşmeyen yerli veya yabancı kaynaklı töreleri veya gelenekleri tespit ederek hayatımızdan çıkarmak boynumuzun borcudur!

Yüce Allah bizlere yardım etsin. Hak ve adalet çizgisinden ayırmasın. Amin...